

ЦЕ
НЕСПРАВЕДЛИВО!

Чому допомагав
тільки Іфрейм?

Гретчен Піклесімер Кінні
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Нігерії.

Іфрейм біг якомога швидше. Його серце калатало. З кожним його кроком у повітря здіймалася хмара пилуки. Він простяг руку. Він був вже так близько!

“Ти квач!” — сказав Іфрейм, торкнувшись руки свого брата Ученни.

“Іфрейм! Ученна! — поклікала мама з будинку. — Час додому. У нас ще багато роботи”.

“Так, мамо”, — сказав Іфрейм. Він та Ученна пішли в дім.

Сьогодні був день народження їхньої меншої сестри Джоанни. На святкову вечерю в її день народження прийдуть гості. Треба було багато чого зробити.

Іфрейм допомагав мамі готувати для Джоанни святковий торт.

Йому подобалося допомагати мамі готувати. Особливо, коли вони пекли торт.

Іфрейм поглядав на своїх брата і сестру. Ученна старанно займалася прибиранням. А ось Джоанна зовсім нічим не допомагала. Вона просто читала книжку.

“А чому це Джоанна не допомагає?” — спитав Іфрейм, мішаючи тісто для торта.

“Так це ж її день народження,

— сказала мама. — Усю її роботу зробимо ми”.

“Але це несправедливо! Джоанна не допомогла б мені, якби це був мій день народження!” Іфрейм відчував, що трохи сердиться. Він почав швидше мішати тісто у мисці, і шматочки тіста влучили йому в обличчя.

Тоді Іфрейм усміхнувся. У нього виникла ідея. Він візьме з Джоанни обіцяння, що вона допоможе йому в його день народження. Якщо вона не пообіцяє, то й Іфрейм не буде допомагати їй сьогодні! Тоді це було б справедливо.

Він розповів мамі про свій план. Але мама, здавалося, не дуже цьому зраділа.

“Не забувай думати про те, що зробив би Ісус”, — сказала вона.

Іфрейм подумав про Ісуса. Ісус допомагав іншим людям, але не просив, щоб ті допомагали йому. Іфрейм знав, що Ісус хотів, аби

він служив іншим так, як це робив Він.

“Я думаю, Ісус хотів би, щоб я допомагав Джоанні і не вимагав від неї ніяких обіцянь”, — сказав Іфрейм.

“Я теж так думаю”, — сказала мама. Вона допомогла Іфрейму викласти тісто для торта у форму.

Мама поставила торт у духовку. Після цього Іфрейм допоміг мамі приготувати м'ясний пиріг на вечерю. Йому дуже хотілося отримати шматочок від нього.

Іфрейм побачив, що Ученна вже більше не прибирає. Він грав у якусь гру з Джоанною.

Іфрейм знову відчув, що дуже сердиться. Чому це тільки він допомагає? Мабуть, йому дістанеться два шматки м'ясного пирога. А Ученні та Джоанні — жодного! Це було б справедливо.

Але Іфрейм знову подумав про Ісуса. *Ісус хотів би, щоб всі ми отримали по шматку пирога,*

— подумав він.

Іфрейм допомагав мамі закінчити приготування до вечері. Він навіть без прохання допоміг накрити на стіл. Йому було набагато радісніше. Він знав, що Святий Дух казав йому, що він зробив правильний вибір.

Сівши за стіл, вони всі заспівали Джоанні пісню про день народження. Іфрейм співав так голосно, як тільки міг.

Мама розрізала м'ясний пиріг, і Іфрейм швидко потягся, щоб взяти шматок. Але потім зупинився.

“Ти можеш першою взяти пиріг, — сказав він Джоанні. — З днем народження!” ●

